

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 71638-11-17 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

בפני כבוד השופט דב גוטליב

תובע

פלוני

ע"י ב"כ עוה"ד קובי שפירא ואח'

נגד

נתבעת

המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

ע"י ב"כ עוה"ד שלמה ברקוביץ ואח'

פסק דין

לפניי תביעה לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו לתובע במהלך תאונת דרכים, על פי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים תשל"ה – 1975 (להלן: חוק הפיצויים).

רקע

1. התובע יליד 10/09/1989, נפגע במהלך תאונת דרכים ביום 22/07/2017 (להלן: התאונה).
2. המחלוקת בין הצדדים היא ביחס לשיעור הנזק והפיצוי המגיע לתובע.
3. בדיון שהתקיים ביום 08/11/2020 העיד ונחקר התובע, הגב' מיבר האס שעובדת כסמנכ"לית משאבי אנוש בחברת "ורוניס ישראל" (החברה בה עבד התובע בזמן התאונה) וכן הגב' לירון בוים בת-זוגתו של התובע.

הפגיעות והנכות הרפואית

4. בעקבות התאונה טופל התובע בבית החולים "סורוקה" (להלן: בית החולים) שם אובחן כמי שסובל מחבלה בגב, בית החזה, במרפק שמאל שמעל ראש הרדיוס ורגישות בפרונטופינציה. בבדיקת CT אובחנו שברים בגופי החוליות D6 ו-D5, שבר בעצם החזה, וחשד לשבר בראש הרדיוס משמאל. התובע אושפז להשגחה ושחרר מבית החולים בחלוף יומיים, תחת המלצה לעבור שיקום ופיזיותרפיה (המסמכים הרפואיים צורפו כנספח ז' לתצהיר התובע).
5. בהמשך, התובע היה במעקב רפואי וטופל במרפאות קופ"ח ולדבריו המשיך לסבול מ- "כאבי ראש, סחרחורות, מקשיי שינה, מעייפות, מכאבים בבית החזה עם קשיי נשימה ומכאבים ומהגבלות בתנועות הצוואר, הגב, כתף שמאל, מרפק שמאל ויד שמאל וכן מירידה בתחושה לאורך האמה" (ראו סעיף 9 לתצהיר התובע והתיעוד הרפואי).
6. התובע נבדק על ידי מומחה מוסכם מטעם בית משפט בתחום האורתופדי, ד"ר אריאל אורן וכן על ידי מומחית רפואית מטעם בית המשפט בתחום הנורולוגי, ד"ר רחל הרינג.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 71638-11-17 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

7. המומחה בתחום האורתופדי עיין בתיעוד הרפואי בדק את התובע וציין בחוות דעתו כי לא נמצאה הגבלת תנועה בעמוד השדרה המותני ואולם בדיקת C.T מיום התאונה הדגימה "שבירי פיצוץ" בגופי החוליות 5D ו-6D וצילום עדכני הדגים: "חוליות יתד בשתי חוליות אלו עם הנמכה קידמית וזיוות ניכר". לעמדת המומחה, קיימת לתובע נכות צמיתה בגין "השבירים והעיוות בעמוד השדרה הגבי" וכי נכות זו קשורה ישירות ובאופן בלעדי לתאונה.
- בחוות דעתו העריך המומחה כי בעקבות התאונה נותרה לתובע נכות יציבה 10%, בגין כל אחד מהשבירים שנגרמו בחוליות 5D ו-6D (בסה"כ נכות משקוללת בשיעור 19%), לפי סעיף 37(8)(ב) לתקנות המוסד לביטוח לאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז 1956 (להלן: תקנות הנכות).
- המומחה העריך את תקופת אי הכושר הזמנית בה היה התובע לאחר התאונה בשיעור 100% למשך שלושה חודשים לאחר התאונה ובשיעור 30% למשך שישה שבועות לאחר מכן.
8. המומחית מטעם בית משפט בתחום הנורולוגי בדקה את התובע, עיינה בתיעוד הרפואי והעריכה בחוות דעתה שלא נותרה לתובע נכות יציבה בתחום הנורולוגיה אך כן נותרה נכות זמנית בשיעור 5%, למשך שנה.
9. הצדדים לא חלקו על קביעות המומחים ולא ביקשו לזמנם לחקירות נגדיות. לפיכך, ובהעדר כל טעם לסטות מקביעות המומחים מטעם בית המשפט, מצאתי לקבוע שהנכות הרפואית שנותרה לתובע בעקבות התאונה היא כפי שקבעו המומחים בחוות דעתם, והיא עומדת אפוא על 19%.

הנכות התפקודית והפגיעה בכושר ההשתכרות

10. בסוגיה זו קיימת מחלוקת בין הצדדים.
11. התובע טוען כי נכותו התפקודית (לכל הפחות) שווה לנכותו. לטענתו, לפני התאונה הוא היה בריא ותפקד ללא קושי ואילו לאחר התאונה הוא סובל "מכאבי ראש, מכאבים בבית החזה, מכאבים ומהגבלות בתנועות הצוואר והגב, וכן מירידה קלה בתחושה לאורך אמה שמאל. הוא מתקשה בריכוז, בהתמקדות, בשיבה, בהליכה, בעמידה ממושכת, ברכינה, בהתכופפות, בהרמת משאות, בעליה ומירידה במדרגות, בנהיגה ממושכת, בעבודה עם מחשב, בביצוע כל פעולה הכרוכה באימוץ האברים בהם נפגע, בביצוע פעולות הכרוכות במאמץ פיזי, בביצוע עבודות משק הבית והוא אינו מתפקד כלפניו" (סעיף 11 לתצהיר התובע). התובע טען עוד כי בסוף שנת 2018 הוא נאלץ להתפטר נוכח מצבו הרפואי שלא אפשר לו לנסוע כל יום את המרחק שבין מקום מגוריו ומקום עבודתו והוא נאלץ לחפש מקום עבודה שנמצא קרוב למקום מגוריו.
12. הנתבעת טוענת כי נכותו התפקודית של התובע נמוכה משיעור נכותו הרפואית. בעניין זה נטען בתמצית כי: המומחה מטעם בית משפט לא מצא שנותרה לתובע הגבלה בעמ"ש מתני;

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 17-11-71638 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

- בהתאם לפסיקה אין מקום לתת לנכות בגין שברים בחוליה שהתרפאו משמעות תפקודית; המעקב הרפואי של התובע נמשך חודש וחצי לאחר התאונה ומאז הוא לא פנה להמשך טיפול רפואי; שכרו של התובע לא נפגע והוא אף ממשיך לעבוד במשרה מלאה; התובע ממשיך בשירות מילואים; התובע מחזיק בבעלותו אופנוע כבד; התובע טייל בחו"ל שלוש פעמים מאז התאונה ועמד על רגליו במשך שעה בזמן עדותו.
13. בחקירתו הנגדית מסר התובע על הקושי והמכאובים אותם הוא חווה בעקבות התאונה. בעדותו הסביר על הקושי בנסיעות ארוכות (להם נדרש לאחר התאונה במשך כל יום לצורך הגעה ממקום מגוריו בדרום הארץ למקום העבודה במרכז), והסביר על הקשיים והמכאובים שפוקדים אותו במהלך העבודה "מה שקורה זה שגם בישיבה במשרד, זה פוגע ביכולת העבודה והתפקוד שלי כי אני צריך בין 15 ל-20 דקות לקום ולשחרר את הגוף ולהשתחרר..." (עמ' 20-21 לפרוטוקול הדיון).
14. מטעם התובע העידה גם בת זוגו שסיפרה על קשיי התפקוד של התובע, והקושי בנסיעות ארוכות (עמ' 37, ש' 31 לפרוטוקול הדיון מיום 08/11/2020) וביחס לתפקוד בבית: "כל פעם שהוא כן מתבקש לעשות וכן מתבקש לעזור לי, זה נגמר בזה שכאב לו והוא היה עייף והוא היה מותש" (עמ' 39 לפרוטוקול).
15. הלכה היא, כי הנכות התפקודית נקבעת בידי בית-המשפט על-יסוד מכלול הראיות והנסיבות שלפניו. הנכות הרפואית משמשת נקודת מוצא, אולם יש להוסיף ולבחון את השפעתה על הנפגע המסוים. כך, בין השאר, יש לתת משקל להיקפה, אופייה ומיקומה של הפגיעה, ולהתייחס להשפעתה של הנכות על מקצועו של הנפגע תוך התחשבות בגילו, השכלתו וכישוריו. משקל ממשי יינתן לראיות הנוגעות להשלכה התפקודית בפועל, למשל – שינויים שחלו בשכר הנפגע (ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נ' רמזי, פ"ד נב(3) 792 [1995] (להלן: עניין גירוגיסיאן); ע"א 2113/90 אדלר נ' סוכנויות דרום בע"מ [1992]; ע"א 6601/07 אבו סרחאן נ' כלל חברה לביטוח בע"מ [2010]).
16. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את גילו של התובע, השכלתו וכישוריו, תפקודו לאחר התאונות ואת מכלול נסיבות העניין, מצאתי להעמיד את פגיעתה התפקודית בשיעור 19%, בדומה לשיעור הנכות הרפואית.
17. עיון בפסיקת בית המשפט המחוזי המהווה הלכה מנחה, בהעדר נסיבות חריגות אין לקבוע ביחס לשברים בעמוד השדרה כלל ולפיו הנכות התפקודית נמוכה משיעור הנכות הרפואית. בעניין זה נפסק בע"א 62416-10-17 פלוני נ' אליהו חברה לביטוח בע"מ (22/03/2018) כדלקמן:
- "בית משפט קמא ביסס את הכרעתו על כך שהנכות בשיעור 5% בגין שבר בחוליה C2 (dens), אינה נכות תפקודית. אין בידנו להסכים לקביעה זו. ראשית, מסקנה זו לא עולה מחוות הדעת הרפואיות של מי מן המומחים; שנית, וזה העיקר, אמנם שבר בחוליה שהתאחה, ואשר אינו מותיר הגבלה, אין בו כדי להגביל תנועות עמוד השדרה לעת עתה, אולם נכות זו, שמקורה בשבר בחוליה, היא בעלת השלכה תפקודית מאחר ואין יודעים מה יוליד יום. נראה, כי

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 17-11-71638 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

- המחוקק קבע נכות בגין שבר בחוליה שלא הותיר מגבלה בתנועות, מתוך הנחה ששבר בחוליה עלול להשפיע בעתיד על מצבו התפקודי של הנפגע (ראו לעניין זה דברי כב' השופטת דודקביץ לגבי ההיגיון שבבסיס הוראות 37 (8) א' לתוספת לתקנות בת"א (מרכז) 1402-08-13 אוסי נ' שומרה חברה לביטוח בע"מ (22.10.2013) " (ההדגשות אינן במקור, ד.ג.).
18. תמיכה למסקנה זו יש לראות גם בהערת אגב של כב' המשנה לנשיאה (כתוארו דאז) השופט א' ריבלין, שאומנם דחה בקשת ערעור, אך ציין שלא היה מתערב בקביעת בית משפט השלום, ולפיה יש ליתן משמעות תפקודית לנכות שנקבעה לפי סעיף 37(8) לתקנות הנכות, וזאת בניגוד לעמדת בית המשפט המחוזי (רע"א 9242/09 ראאד חמדאן נ' מוסך מרום טל בע"מ (10/01/2010)).
19. בהקשר לפסיקה שהובאה לעיל, יש לציין שאמנם הפסיקה התייחסה לסעיף 37(8)(א) בתקנות הנכות (המתייחס לשבר בגוף החוליה ללא תזוזה ניכרת), לעומת המקרה הנדון בענייננו - סעיף 37(8)(ב) בתקנות הנכות (המתייחס לשבר בגוף החוליה עם תזוזה ניכרת), אולם ברי שיש להחיל את הפסיקה הנ"ל מקל וחומר גם בענייננו, שעה שמדובר בשברים, שתוצאותיהם קשות יותר.
20. המפורט לעיל נכון גם למקרה כאן. אין בעובדה שלא נמצאה הגבלת תנועה בעמוד השדרה המותני, כדי לשלול שהנכות בעמוד השדרה היא בעלת משמעות תפקודית. לעת הזו, התובע אינו סובל ממגבלת תנועה אך הוא מתלונן על כאבים וקשיים שונים ולא ניתן לשלול כי תהיה לפגיעה בעתיד השפעה תפקודית משמעותית יותר.
21. בהתייחס לטענות נוספות שהעלתה הנתבעת, ביחס לשכרו של התובע וכי הוא ממשיך לרכב על אופנוע וטייל בחו"ל. שכרו של התובע אכן עלה באופן משמעותי מאז התאונה ואולם אין בכך כדי להעיד שהנכות הרפואית שנתתה לו אינה תפקודית. עובדה זו עשויה להיות רלוונטית למישור הנזק והיא תובא בחשבון להלן. התובע העיד שהוא מחזיק באופנוע אך לא רוכב עליו. לא הוצגו ראיות המצביעות על כך שהתובע ממשיך לרכב על אופנוע ובכל מקרה, אין בנכות שנתתה לתובע כדי ללמד כי הוא אינו מסוגל לרכב על אופנוע או לטייל בחו"ל.
22. עצם הקביעה כי לא קיימת מגבלת תנועה בשל הנכות, לא מאיינת את המשמעות התפקודית של הנכות. התובע ובת זוגתו העידו על הקשיים וכאבים מהם סובל התובע מאז התאונה ומצאתי את עדותם מהימנה וסבירה.
23. אחר האמור, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת מכלול הראיות שהובאו, אני קובע, כי נכות התפקודית זהה לשיעור הנכות הרפואית והיא עומדת אפוא על שיעור 19% נכות.
24. משקבעתי את הנכות התפקודית אפנה לכימות ראשי הנזק.

הנזק

בסיס השכר:

25. במועד הרלוונטי לתאונה עבד התובע כמהנדס תוכנה בחברת "ורוניס מערכות בע"מ" (להלן: ורונקס) והשתכר שכר חודשי בשיעור 13,600 ₪ (ברוטו, בניכוי מס).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 71638-11-17 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

26. התובע עובד כיום כמהנדס תמיכה בחברת "מורפיקס" (ראו, סעיף 18 לתצהיר התובע).
 27. עיון בתלושי השכר שצרף התובע מעלה כי שכרו הממוצע העדכני הוא סך בשיעור 20,883 ₪ (ברוטו, בניכוי מס הכנסה), ובהתאם לסכום זה ייערך החישוב לעתיד.

הפסד השכר בעבר:

28. בסיכומיו עותר התובע לפיצוי בשיעור 22,300 ₪, בגין הפסד ימי מחלה בתקופת אי הכושר וכן לפיצוי נוסף בשיעור 194,476 ₪, בגין הפגיעה בסיכויי להתקדם בעבודה.
 29. הנתבעת טוענת שלא נגרמו לתובע כל הפסדי שכר בעבר והיא מפנה בעניין זה לנתוני השכר, לעדות התובע בחקירתו הנגדית ולעדותה של גב' האס, סמנכ"ל משאבי אנוש בחב' ורוניקס (להלן: גב' האס). ביחס להפסד בגין ימי המחלה נטען שהתובע לא יכול היה לפדות ימי מחלה ולכן אינו זכאי לכל פיצוי בגינם וביחס לאובדן סיכויי ההתקדמות בעבודה – נטען שטענות אלה לא הוכחו במאום.
 30. כפי שנפסק לא פעם, ככל שמדובר בהפסדי עבר, מדובר ב'נזק מיוחד' שיש להוכיח במסמכים ובראיות (ע"א 810/81 לוי נ. מזרחי פ"ד לט(1)477), שכן לאור טבעו ואופיו של הנזק – ניתן בדרך כלל להביא נתונים מדויקים ועל התובע חלה החובה להביא נתונים אלה.
 31. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר הראיות שהונח לפניי נחה דעתי שאין מקום לפסוק לתובע כל פיצוי בגין הפסדי שכר בעבר. התובע העיד בחקירתו הנגדית כי קיבל שכר מלא בתקופת אי הכושר בעבר, לא נגרמו לו הפסדי שכר ואין לו זכאות לפדות ימי מחלה (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 2-7 וכן ש' 30-16). באורח דומה העידה גם גב' האס (עמ' 9-8 לפרוטוקול הדיון). אשר לפגיעה הנטענת בסיכויי התקדמות בעבודה – טענה זו נטענה בעלמא ולא הוכחה במאום. התובע לא הזמין את מעסיקו באותה עת ולא הביא כל עדות לפיה יכול היה להתקדם בעבודתו אך התאונה ותוצאותיה מנעו ממנו התקדמות זו.
 32. אחר האמור, התובע אינו זכאי לפיצוי בגין הפסדי שכר בתקופת העבר.

גריעה מכושר ההשתכרות

33. אשר לגריעה מכושר ההשתכרות, כמפורט לעיל, בסיס השכר הוא שכרו העדכני של התובע בעבודתו כמהנדס תמיכה בחברת "מורפיקס", בשיעור 20,883 ₪ (ברוטו, בניכוי מס הכנסה).
 34. התובע טוען שיש לחשב את הפסדיו לפי שילוש השכר הממוצע במשק, שכן שכרו צפוי לעלות וכן כי אין ספק שמצבו הרפואי גורם לקשיים בעבודה, דבר שיקשה על התובע להתקדם מבחינה מקצועית ויפגע בהשתכרותו בעתיד. בנסיבות אלה, התובע עותר לפיצוי בסך 1,283,440 ₪ והפסד פנסיה בשיעור 187,527 ₪ ובסך כולל בשיעור 1,471,967 ₪.
 35. הנתבעת טוענת כי שכרו של התובע עלה באופן משמעותי מאז התאונה ועד היום, הנכות אינה תפקודית ועל כן יש לפסוק לתובע פיצוי על דרך האומדנה בשיעור כולל של 300,000 ₪.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 71638-11-17 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

36. בהתאם לפסיקה, ככלל, אין בהכרח התאמה בין אובדן ההשתכרות או כושר ההשתכרות, ובין שיעור הנכויות הרפואית והתפקודית. אובדן כושר ההשתכרות נבחן על פי אובדנו של היחיד ותוך התחשבות בכלל נסיבות המקרה.

37. במקרה דנן, לאור הראיות שפורטו לעיל, לתובע נותרה נכות רפואית ותפקודית בשיעור 19% בעמוד השדרה, לא נמצאה הגבלת תנועה בעמוד השדרה והתובע חזר לעבודתו לאחר תקופת אי כושר קצרה.

38. עדויות התובע ובת זוגו כי בשל הנכות שנותרה בעקבות התאונה הוא מתקשה בתפקוד היום יומי סבירה, מנגד יש להביא בחשבון שהתובע לא נמצא במעקב רפואי במשך מספר שנים, עובד מאז התאונה ועד היום (למעט תקופת אי כושר קצרה) באופן רציף (במשך מספר שנים) ושכרו עלה באופן משמעותי.

יש לציין בנוסף כי התובע לא הזמין לעדות גורם כלשהו ממקום עבודתו הנוכחי שיכול לתמוך בטענותיו בדבר קשיים ומגבלות בעבודה, כך שעדותו בעניין זה היא עדות יחידה של בעל דין. 39. כפי שנפסק לא פעם, גם אם פגיעה ממשית בכושר השתכרותו של התובע אינה צפויה בטווח הקרוב, אפשר שתהיה לנכותו השפעה על יכולתו לעבוד בפרקי זמן מסוימים בעתיד, ובכלל זה אם יאלץ לעזוב את עבודתו הנוכחית ולהשתלב בעבודה אחרת. בנסיבות אלה, הדרך הנאותה לפצות את התובע היא בקביעת סכום גלובלי, שייקח בחשבון את מומו, את גילו ואת שנות העבודה שנותרו לו (השווה: ע"א 395/81 מנחם ברוק נ' הסנה, חברה ישראלית לביטוח, פ"ד לח(1) 537).

40. יוזכר כי על-פי הפסיקה יש לפסוק פיצוי בעתיד גם לאדם שחזר לעבודתו בלא הפסד השתכרות בשל החשש שמומו עלול להפריע לקידומו ולמציאת עבודה ברמת השתכרות דומה לכשיפלט מאותו מקום עבודה (ע"א 4837/92 אליהו חברה לביטוח נ' ג'ורג' בורבה, 23.11.94).

41. בנסיבות המקרה דנן, בשים לב לטיב עבודת התובע, לעיסוקו ולמקצועו, לשנות העבודה שנותרו לו ולסיכוי שהנכות תגרום לפגיעה בכושר השתכרותו לאור טיבה וטבעה ובהנחת עבודה עד גיל 67 (שכן המדובר בעובד שכיר), מצאתי שיש לקבוע לתובע פיצוי גלובלי בראש נזק זה, בסכום של 500,000 ₪ (הפיצוי כולל הפסדי פנסיה).

נזק לא ממוני:

42. בהתאם לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו ממוני), תשל"ו-1976, לשיעור הנכות ולימי האשפוז, עומד הפיצוי על – 35,517 ₪.

43. מאחר שעסקינן בפוליסה בה קיימת תניית השתתפות עצמית ביחס לנזק שאינו נזק ממוני (עד 25,000 ₪), הפיצוי המגיע לתובע בגין ראש נזק זה, בניכוי השתתפות עצמית, הוא סך בשיעור 10,517 ₪.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 71638-11-17 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

עזרה לצד ג':

44. בהתאם להלכה, אם ניזוק זקוק לעזרה שניתנה לו על-ידי קרוב משפחה, אין לראות בכך בלבד, עילה לשלילת הזכות לקבל פיצוי מן המזיק (דוד קציר **פיצויים בשל נזק גוף** 424 (התשנ"ח, 1997); ראו גם ע"א 93/73 **שושני נ' קראוז ואח'**, פ"ד כח (1) 277). לכן, השאלה איננה אם התובע קיבל בפועל עזרת צד ג', אלא אם היה זכאי לקבלת עזרה כזאת ואם זו ניתנה לו בין על ידי אדם שאיננו קרוב משפחה ובין על ידי קרוב. התשובה לשאלה האחרונה יכול שתשפיע על שיעורו של הפיצוי.

45. מהתיעוד הרפואי, לרבות מחוות דעת המומחים, עולה שהתובע סבל ממספר שברים, והיה בתקופת אי כושר לאחר התאונה ולבטח נזקק בתקופה זו לעזרת בני המשפחה. נוכח שיעור הנכות שנתורה לתובע הוא עשוי להיזקק לעזרה מסוימת גם ביחס תקופת העתיד.

46. נוכח נתוני התיק ומכלול נסיבות העניין, אני פוסק לתובע פיצוי גלובאלי בראש נזק זה לתקופת העבר והעתיד בסך **30,000 ₪**.

הוצאות רפואיות:

47. לטענת התובע, נגרמו לו הוצאות עבור טיפולים רפואיים, טיפולי פיזיותרפיה וכדו'. התובע טוען שלא שמר קבלות אך הוא מעריך הוצאות שהוציא בעבר בסך 5,000 ₪ וביחס לעתיד הוא עותר לפיצוי בשיעור 15,000 ₪.

48. הנתבעת טוענת שמדובר בראש נזק מיוחד הטעון הוכחה של ממש; התובע לא הוכיח נזקים נטענים אלה ואף לא הוכיח כי הוא צפוי להוצאות אלה בעתיד ובכל מקרה, נטען שמלוא הוצאותיו הרפואיות של התובע מכוסות על ידי קופת החולים. לסיכום, הנתבעת מציעה פיצוי בסך 400 ₪.

49. בשים לב לכל הנתונים המפורטים עד כאן, אני אומד את הוצאות התובע לעבר ולעתיד (לרבות בגין הוצאות נסיעה לטיפולים הרפואיים) בסך של **5,000 ₪**.

הערכת הנזקים:

50. מתקבלת הערכת הנזקים הבאה:

1.	גריעה מכושר ההשתכרות והפסדי פנסיה—	500,000 ₪
2.	עזרת הזולת—	30,000 ₪
3.	הוצאות רפואיות, נסיעות והוצאות שונות—	5,000 ₪
4.	נזק לא ממוני—	10,517 ₪
סה"כ פיצוי בשיעור—		545,517 ₪

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 71638-11-17 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")

סוף דבר

51. הנתבעת תשלם לתובע סך בשיעור 545,517 ₪, בתוך 30 יום, בצירוף ריבית והצמדה עד מועד התשלום בפועל.

52. כמו כן תישא הנתבעת בהוצאות התובע בסך 1500 ₪, ובשכר טרחת עו"ד בשיעור של 15.21% מן הסכום שנפסק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 60 יום מהיום.
פסד הדין מותר בפרסום שעה שהוא אינו כולל פרטים מזהים של התובע.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

דב גוטליב, שופט